Φως Ιλαρόν

Μηνιαία Έκδοση της Ενορίας Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνου. Περίοδος β΄, φ. 9 (21). Ιούνιος 2014

Στο προηγούμενο τεύχος της έκδοσής μας παραθέσαμε ορισμένα ιστορικά και θεολογικά στοιχεία για την Οργάνωση των **Μαρτύρων του Ιεχωβά** («Εταιρία Σκοπιά»). Σήμερα θα αναφερθούμε σε κάποια επιμέρους ζητήματα που σχετίζονται μ' αυτούς.

Ι. Μάρτυρες του Ιεχωβά και μετάγγιση αίματος

(Περίληψη εκτενέστερου άρθρου από: http://www.oodegr.com/paratir/meletes/aima1.htm.
Εκεί θα δείτε λεπτομερή σχολιασμό των σημείων της Αγίας Γραφής που αναφέρονται παρακάτω).

Η ηγεσία των Μαρτύρων του Ιεχωβά διδάσκει ότι η μετάγγιση αίματος απαγορεύεται από τους Χριστιανούς, ακόμα κι αν αυτό σημαίνει το θάνατό τους.

Με λίγα λόγια, η θέση της εταιρίας Σκοπιά είναι η εξής:

Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, αν και διδάσκουν ότι η μετάγγιση είναι επικίνδυνη για λόγους υγείας από μολύνσεις, δεν απαγορεύουν το αίμα γι' αυτό το λόγο. Οι λόγοι είναι καθαρά δογματικοί. Από την αρχή, ο Θεός έδειξε την απέχθειά του για τη χρησιμοποίηση του αίματος ως τροφής, όταν έδωσε στο Νώε την εντολή να μη φάνε «κρέας με το αίμα του» (Γένεσις 9, 4). Εφ' όσον ο Νώε είναι προπάτοράς μας, η απαγόρευση ισχύει και για εμάς.

Αιώνες μετά, ο Θεός έδειξε ότι η απαγόρευση ίσχυε ακόμα, όταν απαγόρευσε στους Ισραηλίτες και σε όσους ζούσαν ανάμεσά τους να τρώνε αίμα (Παλαιά Διαθήκη, Λευϊτικό, 17, 10 - 14).

Και στους Χριστιανούς όμως έδειξε ότι αυτό απαγορεύεται, όταν στην Αποστολική Σύνοδο (στις Πράξεις των Αποστόλων, κεφ. 15, στίχοι 20, 28, 29), δόθηκε εντολή «να απέχουν από αίμα, και πνιχτό, και ειδωλόθυτα (δηλ. ζώα θυσιασμένα στα είδωλα) και πορνεία». Το εδάφιο δεν λέει απλά «να μην τρώνε», αλλά «να απέχουν», που σημαίνει ότι δεν πρέπει να το βάζουν καθόλου στο σώμα τους, όπως δεν θα έπρεπε να βάζει στο σώμα του οινόπνευμα εκείνος, που θα του το απαγορεύσει ο γιατρός. Και φυσικά, αν κάποιος βάλει κάτι απαγορευμένο στις φλέβες του, δεν απέχει! Δεν επιτρέπεται να συντηρείς τη ζωή σου με αίμα, ούτε τρεφόμενος με αυτό από το στόμα, ούτε από τις φλέβες.

Στην πραγματικότητα, πρόκειται για αυθαίρετη ερμηνεία της Αγίας Γραφής. Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, ο Θεός απαγορεύει στους ανθρώπους να τρώνε ή να πίνουν αίμα, πράγμα που έκαναν πολλές φορές οι ειδωλολάτρες. Καμία περίπτωση δεν αναφέρεται σε μετάγγιση αίματος, για τον απλούστατο λόγο ότι τότε δεν υπήρχε μετάγγιση αίματος.

Στις *Πράξεις των Αποστόλων* η Αποστολική Σύνοδος (συμβούλιο των αποστόλων και των πρεσβυτέρων της Εκκλησίας που συνεδρίασε στα Ιεροσόλυμα το 49 μ.Χ.) χρησιμοποιεί τη λέξη απέχετε και για τα τέσσερα ζητήματα που αναφέρει: και για το αίμα και για τα πνιγμένα ζώα (να μην τα τρώνε οι χριστιανοί) και για τα ειδωλόθυτα και για την πορνεία. Τα τρία πρώτα αναφέρονται σε τροφές, ενώ το τέταρτο (η πορνεία) σε πράξη. Αν απορρίψουμε αυτή την ερμηνεία (που είναι η ερμηνεία αυτής της απόφασης απ' όλους τους χριστιανούς όλων των εποχών) τότε θα μπορούσαμε να πούμε ό,τι θέλουμε, όπως π.χ. ότι μιλάει μεταφορικά και λέγοντας «να απέχετε από το αίμα» εννοεί το φόνο. Τέλος, αν πάρουμε κατά γράμμα τη φράση, θα πρέπει να πούμε ότι ένας χριστιανός απαγορεύεται ακόμη και να καθαρίσει την πληγή ενός τραυματία από το αίμα, γιατί και τότε «δεν απέχει από το αίμα», αφού έρχεται σ' επαφή με αυτό!

Όλα αυτά είναι ακραίες ερμηνείες – ή μάλλον παρερμηνείες – της Αγίας Γραφής και δεν έχουν σχέση με το πραγματικό της νόημα. Η απλή αλήθεια είναι ότι η μετάγγιση αίματος (που για να την αποφύγουν οι Μ.τ.Ι. είναι πρόθυμοι να πεθάνουν ή και να θυσιάσουν τη ζωή των παιδιών τους) δεν είναι αντίθετη με την Αγία Γραφή και γενικά με τη χριστιανική πίστη.

Όσο για την επικινδυνότητα των μεταγγίσεων, βεβαίως το αίμα είναι επικίνδυνο σε κάποιες μεταγγίσεις, αλλά, όταν η ζωή κινδυνεύει και δεν υπάρχει εναλλακτική θεραπεία, τότε θα ήταν παράλογο να σκεφθούμε τους κινδύνους από ηπατίτιδα, AIDS ή άλλες μολύνσεις. Τότε επιβάλλεται η άμεση σωτηρία του ασθενούς.

ΙΙ. Η αποκοπή ενός Μάρτυρα του Ιεχωβά από την Οργάνωσή τους

(Αποσπάσματα άρθρου δημοσιευμένου στο: http://www.oodegr.com/paratir/methodoi/apokopi1.htm)

Τι είναι η αποκοπή και πώς εφαρμόζεται

Πρόκειται για την πρακτική των Μαρτύρων του Ιεχωβά (Μ.τ.Ι.) να διώχνουν από τη θρησκεία τους οποιονδήποτε βαπτισμένο (στο δικό τους βάπτισμα) κρίνουν ότι αμάρτησε αμετανόητα για τα αμαρτήματα εκείνα που θεωρούν σοβαρά. Η αποκοπή επιβάλλεται από θρησκευτικό δικαστήριο που αποτελείται από πρεσβυτέρους των Μ.τ.Ι. και τελείται κεκλεισμένων των θυρών, χωρίς ακροατήριο, εκτός αν κάποιος πρέπει να παρίσταται για να καταθέσει ως μάρτυρας.

Σοβαρά αμαρτήματα άξια αποκοπής θεωρούνται η πορνεία με όλες τις υποκατηγορίες της, η ψευδορκία, η κλοπή, ο φόνος, η μετάγγιση αίματος εν γνώσει του (στον εαυτό του ή σε παιδί του), η στράτευση (το να υπηρετήσει στο στρατό), η παρακολούθηση συνάξεων άλλης θρησκείας, η αντίρρηση ή αμφισβήτηση των βασικών δογμάτων και της εξουσίας που ασκεί στους Μάρτυρες του Ιεχωβά το «Κυβερνόν Σώμα» (η ηγεσία της Οργάνωσης) κλπ.

Η αποκοπή ισχύει για τον αμφισβητία βασικών δογμάτων της Οργάνωσης, ακόμα και αν δεν του δοθεί τεκμηριωμένη απάντηση για τα δόγματα, στα οποία διαφωνεί ή τα αμφισβητεί. Οφείλει να τα αποδεχθεί χωρίς αντίρρηση, για να παραμείνει Μάρτυς του Ιεχωβά.

Ως κριτήρια αποκοπής εξετάζονται η εμμονή (ή επανάληψη) του ανθρώπου σε κάποιο «αδίκημα» και το πόση δημοσιότητα έλαβε η πράξη, για το φόβο σκανδαλισμού κάποιων.

Αν αποφασισθεί η αποκοπή κάποιου, ο αποκομμένος έχει δικαίωμα να ζητήσει έφεση της υπόθεσής του, που συγκαλείται σε λίγες ημέρες και διαπιστώνει απλώς αν οι διαδικασίες έγιναν με τον προβλεπόμενο τρόπο ή όχι.

Ο άνθρωπος που αποκόπτεται, δεν θεωρείται πλέον Μάρτυς του Ιεχωβά από τους πρώην ομοπίστους του και δεν μπορεί να συμμετέχει στις δραστηριότητες της Οργάνωσης.

Αν δείξει σημάδια μετανοίας, μπορεί να του επιτραπεί να παρακολουθεί τις συνάξεις των Μ.τ.Ι., αλλά χωρίς να συμμετέχει ή να μιλάει, ούτε να του μιλά κανένας τους. Εξαίρεση αποτελούν κάποιοι πρεσβύτεροι, που έρχονται κατά καιρούς σε συνδιαλλαγή μαζί του, ή τον ελέγχουν αν είναι έτοιμος για επανένταξη. Μια τέτοια επαφή πρεσβυτέρων όμως με ανθρώπους που αποκόπηκαν με την κατηγορία της Αποστασίας από τη Σκοπιά δεν συνηθίζεται, αντιθέτως αποφεύγεται.

Επίσης, απαγορεύεται στους άλλους να χαιρετούν έναν αποκομμένο ή και να του μιλούν ακόμα. Δεν μπορούν να κάνουν παρέα μαζί του, να τρώνε μαζί του, να τον επισκέπτονται ή να έχουν οποιαδήποτε άλλη κοινωνική επαφή. Ακόμα και σε θέματα εργασίας, ένας Μάρτυρας του Ιεχωβά, όσο περνάει από το χέρι του, θα πρέπει να αποφεύγει τις σχέσεις με έναν Αποκομμένο.

Εάν ο Αποκομμένος είναι συγγενής, οι Μ.τ.Ι. έχουν δικαίωμα να του μιλούν και να συνδέονται με αυτόν μόνο όταν βρίσκονται στο ίδιο σπίτι. Αν ο συγγενής τους διαμένει σε άλλο σπίτι, οφείλουν να τον αποφεύγουν, έστω και αν είναι συγγενής πρώτου βαθμού, όπως γονέας ή παιδιά.

Εάν ο Αποκομμένος βρίσκεται στο ίδιο σπίτι, οι επαφές και συνομιλίες των Μ.τ.Ι. μαζί του θα πρέπει να περιορίζονται σε οτιδήποτε άλλο, εκτός από θρησκευτική συζήτηση, έστω και αν αυτός είναι γονέας ή παιδί του Μάρτυρα.

Οποιοσδήποτε Μάρτυρας του Ιεχωβά συλληφθεί να μην τηρεί την εντολή απομάκρυνσης και μη συνομιλίας με Αποκομμένους, αρχικά επιπλήττεται από τους πρεσβυτέρους, και αν συνεχίσει περνάει από δικαστική επιτροπή (θρησκευτικό δικαστήριο), αντιμετωπίζοντας και ο ίδιος την ποινή της αποκοπής, αν συνεχίσει να μην υπακούει στην εντολή αυτή της Οργάνωσης. […]

Ο Αποκομμένος κατά την πίστη των Μ.τ.Ι., αν πεθάνει, ή αν έρθει ο Αρμαγεδδώνας (δηλ. ο τελικός παγκόσμιος πόλεμος, που κατά τους Μάρτυρες του Ιεχωβά είναι το τέλος του παρόντος συστήματος), και τον βρει εκτός Οργάνωσης, θα πεθάνει, χωρίς δικαίωμα ανάστασης. Για τους Μάρτυρες του Ιεχωβά λοιπόν, η αποκοπή ισοδυναμεί με θανατική καταδίκη του πρώην μέλους τους, καθώς τον θέτουν με αυτήν εκτός ελπίδας σωτηρίας.

Η αποκοπή δεν είναι απαραίτητα μόνιμη. Εάν ένα αποκομμένο άτομο μετανοήσει από την προηγούμενη διαγωγή του, μπορεί να γίνει αποδεκτός στην εκκλησία των Μ.τ.Ι. Δεν υπάρχει καθορισμένη χρονική περίοδος για να συμβεί αυτό. Στις περισσότερες περιπτώσεις, περνούν τουλάχιστο έξι μήνες, και σε αρκετές περιπτώσεις αρκετά μεγαλύτερος καιρός. Οι στατιστικές δείχνουν ότι περίπου το ένα τρίτο από αυτούς που αποκόπτονται τελικά επιστρέφουν στην εκκλησία των Μ.τ.Ι.

Αυτοί που δεν επιστρέφουν, παραμένουν εφ' όρου ζωής απόβλητοι και απαγορευμένη συναναστροφή για τους υπόλοιπους. […]

Αποστασία

Μια ειδική κατηγορία Αποκομμένων είναι οι Αποστάτες από τη Σκοπιά. Πρόκειται για ανθρώπους που δεν πιστεύουν πλέον στα δόγματα των Μ.τ.Ι. και δεν επιθυμούν πλέον να επιστρέψουν, επειδή θεωρούν ότι βρήκαν κάτι σωστότερο.

Για τους ανθρώπους αυτούς υπάρχει ειδική υπόδειξη της οργάνωσης της Σκοπιάς, με τακτικότατα άρθρα στα έντυπα των Μ.τ.Ι., να είναι όσο το δυνατόν πιο απομονωμένοι από τα μέλη τους.

Αν κάποιος χαρακτηρισμένος «Αποστάτης» δραστηριοποιείται με δημοσιεύσεις ή ευαγγελισμό της πίστης του μεταξύ των Μ.τ.Ι. (κρυφά φυσικά), τότε στις συνάξεις των Μ.τ.Ι. γίνεται ανάγνωση ειδικών επιστολών (από την ηγεσία) γι' αυτόν ονομαστικά, ώστε να τον αποφεύγουν όσο το δυνατόν περισσότερο και να μη συζητήσουν μαζί του ή να μη δουν τα όσα δημοσιεύει. […]

Αντιρρήσεις ως προς τα ανθρώπινα δικαιώματα

Πέρα από τις αντιρρήσεις από χριστιανική θεολογική άποψη, οι αρνητές της πρακτικής αυτής της εταιρίας Σκοπιά, επικεντρώνουν κυρίως στα κοινωνικά, συνταγματικά και ηθικά προβλήματα που δημιουργεί η πρακτική αυτή, τα οποία συνοψίζονται περιληπτικά ως εξής:

1. Καταστρατηγείται το συνταγματικό δικαίωμα της ανεξιθρησκίας, καθώς η αλλαγή θρησκείας τους κωλύεται και τιμωρείται με τα παρακάτω προβλήματα.
2. Κλονίζεται η οικογενειακή τους ενότητα και επαφή, καθώς απαγορεύεται στα μέλη της οικογενείας τους να έχουν μαζί τους πνευματική επαφή.
3. Αποστερούνται συγγενείς που δεν μένουν στο ίδιο σπίτι, ακόμα και από την απλή κοινωνική επαφή των μελών της οικογενείας τους που είναι ακόμα Μάρτυρες του Ιεχωβά.
4. Κινδυνεύει η εργασία αποκομμένων που εργάζονται σε εργοδότες Μάρτυρες του Ιεχωβά.
5. Καταστρέφονται κοινωνικές γνωριμίες και φιλίες χρόνων, λόγω της απαγόρευσης των Μ.τ.Ι., ακόμα και να μιλούν με αποκομμένους φίλους τους.
6. Αποθαρρύνεται έτσι η αποχώρηση μελών της Οργάνωσης των Μ.τ.Ι. που επιθυμούν να αποχωρήσουν, και παραμένουν εκεί παρά τη θέλησή τους, για να μην υποστούν τις ανωτέρω συνέπειες.
7. Δημιουργείται κοινωνική πίεση σε ανθρώπους να επανέλθουν παρά τη θέλησή τους στην Οργάνωση της Σκοπιάς, για να πάψουν οι ανωτέρω «ποινές».
8. Δημιουργούνται «στεγανά» για να μη μάθουν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά τους πραγματικούς (ίσως και άδικους) λόγους αποκοπής κάποιου, μια και μετά δεν του μιλούν, και να μη μάθουν τους λόγους για τους οποίους διαφώνησε με το δόγμα της εταιρίας Σκοπιά και τα επιχειρήματα που διαθέτει εναντίον της Οργάνωσης.
9. Δημιουργείται μέσα στη Σκοπιά μεγάλος αριθμός ανθρώπων που αμαρτάνουν κρυφά επειδή δεν πιστεύουν πλέον τη Σκοπιά, αλλά δεν αποχωρούν για να μην υποστούν τις συνέπειες.
10. Διαλύονται οικογένειες, μένουν παιδιά με χωρισμένους γονείς, μένουν ηλικιωμένοι χωρίς τα παιδιά και τα εγγόνια τους, παιδιά διώχνονται από το σπίτι, και άλλα τέτοια, λόγω της αποκοπής τους.

Τα παραπάνω δέκα σημεία είναι ενδεικτικά των απαράδεκτων συνεπειών της αποκοπής σε πολλούς ανθρώπους, που τόλμησαν να ασκήσουν το νόμιμο δικαίωμα της ανεξιθρησκίας και να φύγουν από τη Σκοπιά για να προσχωρήσουν σε μια άλλη πίστη που θεωρούν σωστότερη.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΕΡΙΒΟΛΙΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ
Τ.Κ. 741 00 ΡΕΘΥΜΝΟ. Τηλ.: 28310 28854 - e-mail: riginiot@gmail.com
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: Ενορία Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Θεόδωρος Ι. Ρηγινιώτης

ΙΙΙ. Οι εβδομαδιαίες συναθροίσεις των Μαρτύρων του Ιεχωβά

(Απόσπασμα από άρθρο που δημοσιεύεται στο: http://antiairetikos.blogspot.gr/2014/02/blog-post_23.html)

"Εκκλησιαστική Γραφική Μελέτη": Γίνεται στο κτίριο των συναθροίσεών τους που ονομάζεται «Αίθουσα της Βασιλείας». Εκεί ο όμιλος των Μ.τ.Ι. συγκεντρώνεται και διαβάζει κάποιο έντυπο της Εταιρίας, που δήθεν αναλύει και εξηγεί την Αγία Γραφή. Όμως ο όμιλος δίνει απαντήσεις, όχι από προσωπική σκέψη, έρευνα και γνώση της Γραφής, αλλά βάσει της ύλης που παρατίθεται στις αριθμημένες παραγράφους και βρίσκονται στις σελίδες του εντύπου με το οποίο ασχολείται ο όμιλος, καθώς επίσης και με τις ερωτήσεις που υπάρχουν στο τέλος της σελίδας κάθε εντύπου. Στην ουσία δηλαδή, οι παράγραφοι και οι ερωτήσεις αυτές κατευθύνουν τους συμμετέχοντες όπου επιθυμεί η Εταιρία.

"Σχολή Θεοκρατικής Διακονίας": Είναι μία συνάθροιση στην οποία εκπαιδεύονται οι Μάρτυρες του Ιεχωβά για την προσέγγιση και τον προσηλυτισμό των ανθρώπων, οι οποίοι θα τους ανοίξουν την πόρτα του σπιτιού τους ή θα θελήσουν να κάνουν διάλογο μαζί τους. Στον κάθε εκπαιδευόμενο ανατίθενται «ομιλίες» και «ασκήσεις», οι οποίες συνοδεύονται από λεπτομερείς οδηγίες για την ύλη που θα χρησιμοποιηθεί. Η «Σκοπιά» τους έχει προμηθεύσει και έντυπα που σκοπό έχουν να προβλέπεται και η παραμικρή λεπτομέρεια. Λόγου χάρη στο έντυπο «Ωφεληθείτε από την εκπαίδευση της Σχολής Θεοκρατικής Διακονίας» και στη σελίδα 183 έχει εικόνα – σχεδιάγραμμα με το πώς παράγεται η φωνή! Στη σελίδες 79, 80 και 81 του ίδιου έντυπου τους έχει ασκήσεις, στο οποίο βαθμολογούνται κιόλας για την ανάπτυξη των ικανοτήτων τους, με σκοπό να γίνουν όσο τον δυνατόν καλύτεροι προπαγανδιστές της διδασκαλίας της Οργάνωσής τους. Έτσι διαβάζουμε π.χ. «Ακριβής ανάγνωση», «Κατάλληλη ένταση της φωνής», «Άνετη στάση» κ.λ.π.

"Συνάθροιση υπηρεσίας": Η συνάθροιση αυτή είναι παρόμοια με τη "Σχολή Θεοκρατικής Διακονίας". Στην ύλη αυτής της συνάθροισης, περιέχονται και «επιδείξεις» σε φυσικές σκηνές, όπως μια σκηνή σε κοσμική εργασία, το έργο από πόρτα σε πόρτα, μια Γραφική μελέτη ή μια οικογενειακή συζήτηση. Στην ουσία δηλαδή παίζουν θεατρικές σκηνές, παριστάνοντας ο ένας τον αλλόθρησκο και ο άλλος τον Μάρτυρα του Ιεχωβά, ο οποίος τον πλησιάζει για να τον προσηλυτίσει. Οι «ρόλοι» γι' αυτή τη συνάθροιση έχουν κατανεμηθεί από καιρό και δεν υπάρχει περιθώριο για θέματα που δεν έχουν προβλεφθεί από την Οργάνωση. Το πρόγραμμα ελέγχεται απόλυτα μέχρι το τελευταίο λεπτό. Η ύλη της συνάθροισης αυτής βασίζεται σε οδηγίες που δίνονται σ' ένα μηνιαίο φυλλάδιο που φέρει τον τίτλο «Διακονία της Βασιλείας».

"Γραφική Διάλεξη ή Δημόσια Ομιλία": Η συνάθροιση αυτή διεξάγεται πριν την "Μελέτη της Σκοπιάς" και γίνεται από ομιλητές ντόπιους ή επισκέπτες από άλλη πόλη ή περιοχή. Οι ομιλίες αυτές προέρχονται από υλικό θεμάτων και έντυπων σχεδίων που τους έχει προμηθεύσει η ίδια η Οργάνωση. Πολλές φορές ο ομιλητής χρησιμοποιεί ένα βιβλίο της Εταιρίας «Σκοπιά», εξηγώντας στο ακροατήριο τις διάφορες σελίδες του και τις διδακτικές του εικόνες. Στο τέλος της ομιλίας του, κάνει υπόμνηση για το τι πρόκειται να ειπωθεί την επόμενη βδομάδα. Βέβαια, όλες αυτές οι συναθροίσεις έχουν σκοπό να εμφυτεύσουν στην ψυχή των οπαδών την ιδεολογία της Οργάνωσης, να τους «πείσουν» για το «επείγον των καιρών», να τους εμψυχώσουν για το «έργο».

"Μελέτη της Σκοπιάς": Η κυριότερη συνάθροιση των Μαρτύρων του Ιεχωβά, στην οποία χρησιμοποιείται ένα συγκεκριμένο άρθρο που δημοσιεύεται στο επίσημο περιοδικό της Οργάνωσης, τη «Σκοπιά». Το άρθρο αυτό είναι γνωστό περίπου ένα μήνα πριν.

Ο σεβασμός που τρέφουν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά για το περιοδικό «Σκοπιά» είναι απεριόριστος και ξεπερνά κάθε φαντασία! Λογίζεται «η αποκεκαλυμμένη αλήθεια από τον Ιεχωβά» (το Θεό), την οποία οφείλουν με οποιοδήποτε τρόπο να αποκτήσουν, ακόμη και αν πρόκειται να κρεμαστούν! Ναι, καλά διαβάσατε! Ούτε λογοπαίγνιο κάνουμε, ούτε μεταφορικά μιλάμε. Κυριολεκτούμε. Ορίστε και η απόδειξη. Είναι από τη «Σκοπιά» της 15 Νοεμβρίου 1963, σελίδα 691. Γράφει λοιπόν επί λέξει: «Σκεφθήτε! Είναι άρα γε η πίστις μας τόσο ισχυρή, ώστε να ριψοκινδυνεύσωμε το να κρεμασθούμε για ν' αποκτήσωμε το τελευταίο τεύχος της Σκοπιάς;».

Η "Μελέτη της Σκοπιάς" γίνεται με τον ίδιο τρόπο, όπως διεξάγεται η "Εκκλησιαστική Γραφική Μελέτη". Μόνο που εδώ πρέπει να γίνει επεξεργασία ορισμένης ύλης και η Εταιρία απαιτεί ακρίβεια στην ώρα. Γι' αυτό και δεν υπάρχει χρόνος να ανατρέξουν στην Αγία Γραφή, για να αναζητήσουν τα εδάφια, που παραθέτει η «Σκοπιά» και προέρχεται συνήθως από τη «Μετάφραση Νέου Κόσμου» (ΜΝΚ), που αποτελεί έργο της Οργάνωσης. Και η "Μελέτη της Σκοπιάς" και η "Γραφική Διάλεξη ή Δημόσια Ομιλία" διεξάγονται το Σαββατοκύριακο.